

méně časté (Pagetova choroba), některé velice vzácné (např. progresivní osifikující myositida). Z tohoto materiálu byly vybrány ukázky jednotlivých patologií a abnormalit a umístěny na výstavní plochu. Čtvrté oddělení a tím i celá expozice Hrdličkova muzea člověka se tak stala kompletní.

S ohledem na množství návštěvníků stojí Hrdličkovo muzeum na pozici srovnatelné s podobnými institucemi. Návštěvnost v době hodin pro veřejnost je značná.

Během školního roku provedou navíc odborní lektoři Hrdličkovým muzeem člověka každý měsíc průměrně 25 exkurzí. Velký zájem projevují zejména všechny druhy středních škol z celé republiky, neboť návštěva expozice Hrdličkova muzea významně doplňuje výuku biologie na těchto školách a zároveň poskytuje informace o aktuálních problémech spojených s antropologií, zejména etnických menšin. V rámci přednášek navštěvují Muzeum člověka i studenti Univerzity Karlovy v Praze a Plzni, Západočeské univerzity v Plzni a Institutu základů vzdělanosti UK v Praze. Návštěva muzea se v posledních letech stala oblíbeným bodem kulturních programů členů různých spolků a klubů, neméně často navštíví muzeum i delegáti kongresů a sympozií pořádaných Univerzitou Karlovou či vědeckými ústavy Akademie věd ČR.

Bez ohledu na nelehkou minulost se podařilo naplnit Hrdličkovy myšlenky o funkci Muzea člověka. Je institucí podávající informace jak odborníkům, tak široké veřejnosti, přispívá k popularizaci moderní antropologie a podílí se na výchově mladých vědeckých pracovníků. Můžeme tedy říci, že splňuje požadavky na vědeckou instituci třetího tisíciletí.

Božena Škvařilová a Vilma Bezděková

Výstava „Zpět do Evropy“ v Národním muzeu v Praze 16. listopadu – 9. ledna 2000

Národní muzeum v Praze uspořádalo fotografickou výstavu Haymo Richtera na téma: „Zpět do Evropy – když se zhroutila železná opona“. Prezentovala snímky od konce roku 1989 do 1991.

Autor Haymo Richter žije v Kotzingu v Bavorském lese. Soubor jeho fotografií je zajímavou dokumentací viditelných změn v hraniční oblasti daného regionu. Jde především o svědectví zážitku a dokumentaci začátku tvorby mezilidských vztahů v oblasti, která tradičně měla mnoho společného. Výstava byla upravena v česko-německé verzi a svou výpovědí přispěla k zlepšení vzájemných vztahů v této regionální oblasti.

Výstava představila několik snímků o podobě hranice těsně před pádem železné opony. Hlavní důraz byl soustředěn na budování nového. Nového hraničního přechodu (Kdyně-Všeruby 1990), nových turistických stezek, kdy přímo symbolicky působí turistická stezka mezi Čertovým a Černým jezerem na trase bývalé železné opony, nových kontaktů na úrovni místní politiky a obchodní politiky. Budování tohoto nového přináší možnosti neomezeného setkávání a putování na obě strany hranice: vlakem z Čech na nádraží do bavorského Eisensteinu nebo z Bavorska na procesí Božího těla v Mrakově. Vrcholem setkávání byla chodská pouť k Panně Marii do Neukirchenu, která patří už po staletí k nejvýznamnějším mariánským poutím v Bavorsku. Mohla se konat poprvé po 45 letech.

Martina Chmelová